

[Leif Hermann]

ders konkurrencemæssige stilling i forholdet til udenlandske konkurrenter.

Se, når vi har afklaret det problem, så mener vi, at vi kan se på, hvordan vi vil straffe. Når vi har lavet et tilstrækkelig klart regelsæt inden for selskabs- og regnskabslovgivningen, så kan vi sætte os hen og sige – når vi har afklaret spørgsmålet om, hvordan vi vil straffe – hvordan den myndighedsstruktur skal se ud, der er retshåndhævende på dette område. Man kunne godt sige, at justitsministerens forslag sætter sig mellem to stole, nemlig den uafklarede lovgivning på selskabsområdet og den – tror jeg nok man kan sige – lidt uvisse situation for bagmandspolitiet.

Når det er sagt, så vil jeg også godt sige, at vi i socialistisk folkeparti naturligvis ikke vil afvise at stramme straffeloven og retsplejeloven for bedre at kunne komme den aktuelle økonomiske kriminalitet til livs. De intentioner, der ligger i justitsministerens forslag, er sådan set gode nok, og baggrunden er jo et meget gennemarbejdet stykke arbejde fra betænkning nr. 1066 – nemt at huske, for det var det år, hvor slaget ved Hastings fandt sted. Der er gode argumenter for og imod.

Jeg skal kort om retsplejelovsændringerne sige, at beskæringsreglerne kan være velmotiverede, men vi er stærkt i tvivl om, hvorvidt man ikke i det allerede gældende opportunitetsprincip har tilstrækkelig basis for at opnå en ordentlig beskæring.

Alt det her vil vi undersøge i udvalgsarbejdet. Vi vil gerne gøre det i sommer, som nogle ordførere har været inde på, men i hvert fald vil vi være aktive til oktober og indtil da skal vi nok holde det hele i overordentlig velvillig, men kritisk erindring.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget er jo først og fremmest fremsat, for at vi skal have et grundlag at føre diskussion på i sommer om det, der hedder økonomisk kriminalitet. Så må vi håbe på, at der denne gang kommer en virkelig diskussion. Vi har jo prøvet den udvej før uden særligt stort held.

Af de ting, der er lagt frem til diskussion fra justitsministeren her, vil jeg nævne skrappe straffebestemmelser og ændringer af behandlingen ved domstolene. Om de øgede straffebestemmelser kan jeg sige, at dér er vi

positivt indstillet. Spørgsmålet er for os, om man er gået vidt nok, om ikke der skal inddrages adskilligt mere.

I den forbindelse er det rimeligt at gøre opmærksom på, at netop omkring økonomiske forhold og dermed økonomisk kriminalitet har man i udlandet, bl.a. i USA, langt skrappe bestemmelser, end vi har herhjemme, vel nok fordi vort samfund alligevel, sammenlignet med f.eks. det amerikanske, er et særdeles godtroende og naivt samfund, hvor mange af de spilopper, der laves andre steder, slet ikke er taget i brug – tilsyneladende. Måske er de kommet frem i den senere tid. Men som sagt vil vi meget gerne se på det, og vi vil også inddrage flere ting. Vi mener ikke, at ministeren på dette punkt er gået langt nok.

Der er talt en del om bogføringspligt, og dér mener vi godt, der kan strammes op. Vi har tidligere i anden anledning talt om, at revisorer bør pålægges større ansvar. Så meget om det.

Derefter kommer vi til dette med ændringer i selve behandlingen for domstolene. Der kan jo inddrages mange ting. Der kan indtages spørgsmålet, om det var rimeligt her at sætte særligt sagkyndige domsmænd ind. Det strider jo mod selve nævninge- og domsmandsinstitutionen, og i retsudvalget har vi netop i anden anledning haft en diskussion, hvor vi var enige om, at dette var meget betænkeligt.

Men så er der jo spørgsmålet om at gå over til skriftlig procedure, som man foreslår af hensyn til at fremskynde behandlingen. Nu har vi jo siden den første verdenskrig haft mundtlig procedure. Jeg tror, at det bliver nødvendigt over for dette forslag – der vel vil være fremmede for den hast, hvormed en sag afgøres – at fastslå, at det kan være slemt nok for menigmand at følge med i, hvad der siges ved en domstol. Men det må unægtelig i adskillige tilfælde være fuldstændig umuligt for en lægmand at forstå, hvad der sker, når det er skriftligt. Jeg kan pege på et af de høringssvar, som vi har fået lige netop disse sidste dage, hvor vi har haft meget travlt. Der er fra østre landsret indvendinger mod forslaget, og man siger, at det indebærer et uacceptabelt brud med hidtidige principper om mundtlighed og offentlighed i retsplejen. Og jeg tror dog nok, det er nød-